

Sportul în lume

Ana Pascu în semifinale

(Urmare din pag. 1)

Ana Pascu. Cu trei victorii (4-1 la Gaps, 4-2 la Torday și Stahl) ea a intrat în semifinale. Ecartul Stahl n-a punctat decât de două ori (4-0 la Rusak și 4-1 la Torday), pierzând la limită, cu 4-3, asaltul decisiv la Gaps. La fel s-au petrecut lucrurile și cu Ileana Dîmbă. După ce a realizat două frumoase victorii, la Broniewski cu 4-1 și la Repa cu 4-2, ea n-a putut s-o depășească și pe incomoda Kestrin Palm (Suedia), în fața căreia a pierdut cu 4-3...

Sîntem datori cîteva amănunte

FUGIȘTI IRANIENI ÎN ROMÂNIA

Marti seara, selecționata de box a Teheranului, condusă de Petros Nazabarian, secretarul general al federației iraniene, membru în comitetul executiv AIBA, va sosi la București. Pugiliștii iranieni urmează să susțină mai multe meciuri în țara noastră, în compania selecționatei orașelor Ploiești, Craiova, Baia Mare și Brașov. Echipa Teheranului cuprinde următorii boxeri: Gassen Salmastani, Hasan Aghae, Manuocher Bahmane, Davoud Blansh, Abol Sadeqheh, Sahrab Monfared, Davoud Chaseme, Gassen Salmastani, Hossein Nahrudoe, Abdola Ghaseem, Farzin Chegeneh, Mostafa Rostameh, Mahdee Duost, Masoud Hajrasuloe, Abdol Reza Andave.

cu privire la evoluția echipei noastre masculine de floretă. Calificată în sferturi de finală, în urma unui turneu de baraj (victorie cu 57-63 la tușe, după ce scorul la asaltul a fost egal, 8-8), echipa României a avut drept adversară puternică formată de Uniunii Sovietice. Floretistii noștri au fost de nerecunoscut, cedînd la un scor categoric cu 9-1. Singura victorie a reprezentanților noștri a realizat-o Mihai Tiu, care a dispus cu 3-4 de Romanov. Tiu, cu mai multă ambiție, ar fi putut câștiga și asaltul cu Koteșev, iar Falb pe cel cu Romanov. În ambele cazuri floretistii noștri au pierdut la limită (4-5).

Tot în sferturi de finală Japonia a furnizat una dintre cele mai mari surprize ale campionatului, dispunând de Ungaria cu 9-7! Polonia a învins Italia cu 9-2, iar Franța a câștigat la R.F.G. cu 9-1.

În semifinale, o altă surpriză: Franța a învins U.R.S.S. la un scor neașteptat de sever, cu 9-3, în timp ce Polonia a dispus de Japonia cu 9-7.

În acest fel, în finala probei se vor întâlni echipele Franței și Poloniei. Pentru locurile 3-4, Uniunea Sovietică - Japonia 8-6, iar pentru locurile 7-8, R.F.G. - România, 8-6.

Simbătă dimineața încep și întrecerile de sabie pe echipe. Reprezentanții României se află în serie cu cele ale Italiei și Bulgariei. Iată și componența celorlalte serii: A: U.R.S.S., Austria, Anglia; B: Ungaria, R.F.G., S.U.A., Australia; C: Polonia, Franța, Olanda și Japonia.

Turneul internațional feminin de șah

DUPĂ DOUĂ RUNDE, NICOLAU ȘI VERŐCI ÎN FRUNTE

BRAȘOV, 9 (prin telefon). După jocul prudent din prima rundă, seară, în runda a II-a, participantele la turneul internațional feminin au jucat mai întreprinzător, angajînd lupta în fiecare partidă. Această s-a vădit încă de la început, din deschiderile alese. Astfel, în două confruntări s-a jucat de către negru apărarea iugoslavă care, după cum se știe, duce la poziții complicate. În partida Nicolau-Makai, prima jucătoare a ales împotriva acestei apărări o linie de joc agresivă, obținînd o frumoasă poziție de atac. După o serie de complicații interesante, sub amenințarea malului inevitabil, Makai a cedat. Foarte frumoasă a condus atacul și marea maghiară Verőci în partida cu Gabriele Just (R.D.G.), pe care o întrecut-o după o serie de lovituri tactice ingenioase. O lungă luptă teoretică s-a dat în ultima dintre, Margareta Teodorescu - Paunka Todorova (Bulgaria), în care s-au jucat 20 de mutații „după carte” în varianta Paulsen din apărarea siciliană. Ambele jucătoare fiind la înălțime, partida s-a dat remiză. Tot cu remiză s-a încheiat, într-un final egal, disputa dintre campioana noastră de iunior, Lia Bogdan, și poloneza Iolanta Szota.

În clasament, cu cite 2 puncte, conduc: Alexandra Nicolau și Zsuzsa Verőci.

Sergiu SAMARIAN

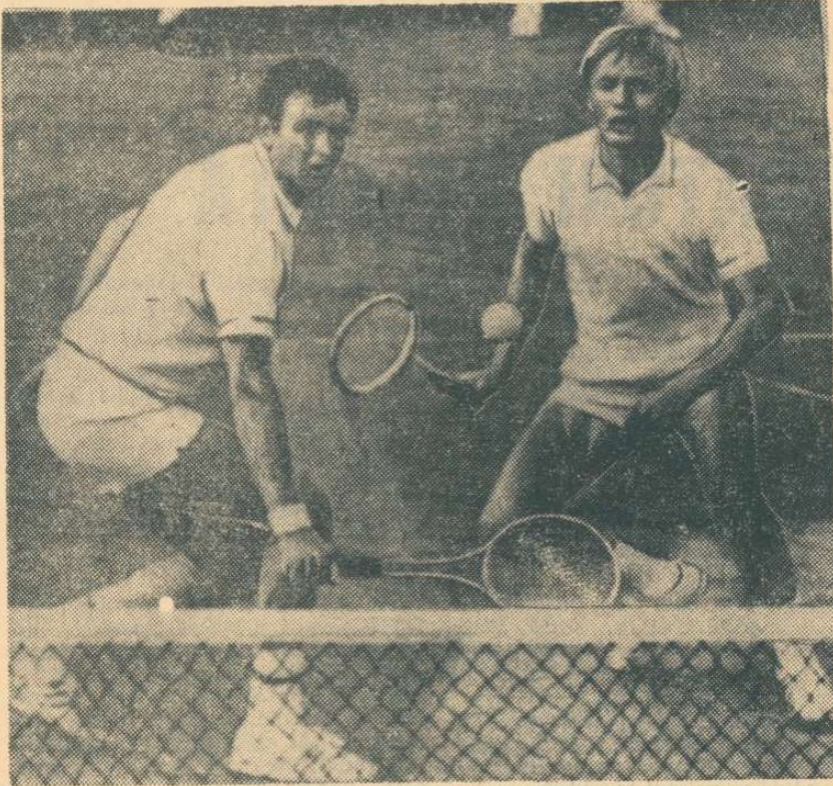
Correspondență specială pentru „SPORTUL”

Indiscutabil, echipa de tenis a R. F. a Germaniei care va susține între 16 și 18 iulie finala grupei B din zona europeană a Cupei Davis, cu reprezentativa României, se află în fața unei întîlniri extrem de dificile.

Partidele din primele tururi au fost câștigate cu ușurință de jucătorii vest-germani: 4-1 cu Austria și același scor cu Ungaria. „Ceasul adevărului” va fi pentru reprezentanții noștri (Christian Kuhnke, Wilhelm Bungert și Hans Jürgen Pohmann) jocul cu România. Cu toate că ambele echipe au fost în ultimii doi ani finaliste în această competiție (România în 1969 și R. F. a Germaniei în 1970) balanța înclină, acum, net, în favoarea echipei române. Wilhelm Bungert declară în mod oficial zilele trecute, că șansele echipei vest-germane sînt de „0.1001”. „Știi de ce?” - se întreba tot el. „Pur și simplu pentru că Hie Năstase și Ion Țiriac sînt prea tari pentru noi”.

În ultimele săptămîni, jucătorii vest-germani au manifestat o formă neconcludentă. În turneul de la Fulda, Wilhelm Bungert a fost eliminat în semifinale de puțin cunoscutul A. Korpas, iar cuplul standard de Cupa Davis (Pohmann, Fassbender) a fost învins atît în turneul de la Travemunde cît și în cel de la Fulda. Singurul jucător constant, în formă bună, este Christian Kuhnke. Acesta l-a învins în finala de la Fulda pe Korpas în numai 80 de minute cu 6-2, 6-4, 6-1. Kuhnke s-a abținut, însă, să facă vreo declarație înaintea meciului de la București. De altfel, lucrul acesta nu trebuia să surprindă, deoarece Kuhnke evită totdeauna să facă declarații presei.

Wilhelm Bungert este un jucător capricios. Intr-o zi bună el este capabil de fapte mari, în zi proastă... pierde și la un început! Este, deci, lipsit de constanță și de aceea nu se poate pune bază prea mult

La fileu, cuplul Fassbender-Pohmann

pe el. De altfel, în acest an, Bungert nu a participat la prea multe turnee, dar trebuie reținut că făcînd pereche cu Kuhnke el a obținut cîteva rezultate valoroase.

Dat fiind că un meci nu se dispută niciodată pe... hirtie, ci pe teren, să nu ne pierdem în calcule. Nu sînt de acord în întregime cu declarația lui Bungert deoarece nu se poate spune că formația vest-germană este lipsită de orice șansă. Depinde foarte mult și de tragera la sorți a meciurilor. În cazul unei trageri la sorți favorabile (de pildă Bungert - Țiriac în primul meci) șansele noastre ar fi mai mari. Dar, cum am spus, să nu anticipăm prea mult. Echipa vest-germană sosește luni la București.

Claus-Peter DÖETSCH S.I.D. - DÜSSELDORF

UN NOU PROCEDEU DE START ÎN CANOTAJ

Din problemele discutate de F.I.S.A.

in recenta sa ședință de la München

Federația internațională de canotaj (FISA) a ținut, recent, la München, o importantă ședință de lucru sub conducerea președintelui său, Thomas Keller (Elveția). În cadrul comisiilor au fost discutate diferite probleme privind calendarul competițional pentru următorii ani, situația pistei olimpice pentru concursul de canotaj, precum și un nou procedeu de dare a startului.

Să începem cu această din urmă nouă. La cererea Federației internaționale, cîrma de ceasuri a pus la punct și a prezentat cu prelujeul acestei reuniri, un procedeu

nou de dare a startului. El va fi utilizat, în trei variante, la viitoarele regate internaționale de canotaj ce vor avea loc la Lucerna, pe Rotsee. Pînă acum comanda de start se da dea printr-un semnal optic (lăsașă un fanion) și printr-un semnal acustic (comanda: plecați!). Fanionul va fi înlocuit, acum, printr-o serie de blițuri electronice (de genul celor utilizate de fotoreporter) așezat în spatele fiecărui loc de start. Comanda verbală de start va fi și ie înlocuită cu un semnal acustic ce se va da simultan cu scipiera de clipă a blițurilor.

Într-o informare referitoare la studiul în care se află lucrările de amenajare a pistei olimpice pentru întrecerile de canotaj, s-a arătat că aceasta este practic gata. Urmează a mai fi puse la punct mici detalii tehnice care vor asigura o desfășurare optimă acestor întreceri.

FISA a mai discutat în comisiile sale posibilitatea de a introduce în programul olimpic probe de canotaj feminin. În acest scop se pregătește o propunere amplu documentată care urmează a fi prezentată la viitoarea sesiune a Comitetului internațional olimpic ce va avea loc la Luxemburg. De altfel, la München s-a discutat și despre eventualitatea organizării unor campionate mondiale feminine de canotaj. O hărțire în acest sens va fi luată, după toate probabilitățile, la congresul din acest an al FISA, programat la Copenhaga. Tot la Copenhaga se va stabili locul de desfășurare a viitoarelor competiții europene și mondiale; „europenele” feminine din 1972, campionatele FISA pentru juniori din 1974, campionatele europene masculine din 1973 și cele mondiale din 1974.

S-a mai convenit, printre altele, să se introducă controlul sexului la C.E. feminine din 1972 și să se ia atitudine împotriva folosirii anabolizantelor de către sportivi.

R. MATTHES 56,1 - 100 m

DELFIN, RECORD EUROPEAN EGALAT

Ieri au început la Rostock campionatele de inot al R.D. Germane. În prima zi de întreceri, cunoscutul înotător Roland Matthes a egalat propriul său record european în proba de 100 m delfin cu timpul de 56,1.

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

În cadrul campionatelor de atletism ale Italiei, care se desfășoară la Roma, Marcello Fiasconaro a stabilit cea mai bună performanță europeană a sezonului în proba de 400 m plat cu timpul de 45,7. Rezultatul lui Fiasconaro constituie totodată și un nou record național. Vechiul record era de 46,2 și aparținea din anul 1963 lui Ottolina.

Concurenții din R.D. Germană au dominat concursul internațional de canotaj academic de la Milano, terminînd învingători în 12 probe, față de partea din rezultate tehnice: doi fără cîrmaci: R.D. Germană - 3:57; skif simplu: Berrow (R.D. Germană) - 7:25; 4 fără cîrmaci: Dymnys Potsdam (R.D. Germană) - 6:17; 8+1: U.R.S.S. - 5:32; 4+1: R.D. Germană - 5:34.

Cîștigătoare recentului turneu de la Wimbledon, australiana Evonne Goolagong, s-a calificat în finala campionatelor internaționale de tenis ale Irlandei în care va întâlni pe compatrioata sa Margaret Court. În semifinale, Goolagong a eliminat-o cu 7-3, 6-3 pe olandeza Betty Stove, iar Court a învins-o cu 7-5, 6-3 pe Lesly Bowrey (Australia). În turneul masculin (sferturi de finală), americanul Clark Graebner l-a învins cu 6-4, 6-1 pe Patricio Cornejo (Chile), iar australiana Fred Stolle a dispus cu 6-3, 6-4 de compatrioatul său, Owen Davidson.

La Chicago, în fața a 5.000 de spectatori, echipa Dynamo Zagreb a învins-o pe echipa Dinamo Moscova în meciul de volei de 3-0 (15-11, 15-9, 15-9). În meciul de fotbal, echipa americană a învins-o pe echipa sovietică cu 2-0 (1-0, 1-0).

Proba contrareconometrie pe echipe din cadrul concursului ciclist desfășurat la

NĂSTASE ÎNVINGĂTOR, ȚIRIAC ÎNVINS ÎN PROBA DE SIMPLU DE LA BAASTAD

Smith (S.U.A.) a preluat conducerea în „Marele premiu F.I.L.T.”

● La Baastad (Suedia), în cel de al doilea tur al probei de simplu bărbați, Hie Năstase a trecut de suedezul K. Johansson cu 7-5, 6-4, 6-3, dar Ion Țiriac a fost învins de australianul Ray Ruffels cu 5-7, 3-6, 3-6. La dublu, Năstase - Țiriac au câștigat în fața perechii Andersson - Nordstrom cu 6-2, 6-2. Alte rezultate: Santana - Zaher 6-2, 6-2, 4-6, 6-2; Smith - Pinto Bravo 4-6, 6-2, 7-6, 6-4.

● În proba de dublu a turneului de la Bratislava, cuplul Muresan (România) - Contet (Franța) a învins în primul tur perechea Camarotti, Brito (Cuba) cu 6-4, 6-1, iar în turul al doilea, perechea Vrbý, Szavrdy (Cehoslovacia) cu 6-1, 4-6, 7-5.

● La Gstaad, în sferturi de finală la simplu bărbați: Newcombe - Masters 6-4, 6-4; Okker -

Sedgman 6-0, 6-2; Pilici - Moore 6-2, 6-0; Borowiak - Alexander 4-6, 6-3, 8-6.

● Înaintea turneului de la Baastad clasicatului „Marelu” premiu F.I.L.T.” arăta astfel: I. Smith (S.U.A.) 92 p. 2. I. Năstase (România) 89 p. 3. Kodes (Cehoslovacia) 79 p. 4. Newcombe (Australia) 49 p. 5. Barthes (Franța) 47 p. 6. Franulovici (Iugoslavia) 46 p. 7. Richey (S.U.A.) 46 p. 8. Gimeno (Spania) 38 p. 9. Ashe (S.U.A.) 33 p. 10. Battrick (Anglia) 33 p.

● În turul al III-lea al probei de simplu bărbați de la München, s-au înregistrat următoarele rezultate: Kuhnke - Arilla 6-4, 6-2, 6-3; Gisbert - Fassbender 6-2, 3-6, 6-4, 6-2; Mulligan - Fletscher 3-6, 6-4, 6-2, 6-3; Pohmann - Bungert 6-4, 6-4, 6-3 (1).

din presa străină

LUPTA ÎNTRE MEDALII ȘI ALCOOL

Ziarul „B. T.” din Copenhaga se ocupă de situația creată în sportul danez de către consumul de alcool în rândurile atletilor și altor sportivi de frunte din această țară.

Nu e vorba de nîl o exagerare atunci cînd un antrenor interzice sportivului o sticlă de bere, ci de un fapt pozitiv, merită a frîna un rău de la începutul lui. Cît de periculos și lipsit de rațiune este a te antrena conștiinșos luni întregi, pentru ca mai apoi, prin consum de alcool, să modifice factorii organici și biologici în asemenea măsură, încît toată munca să fi fost degeată și să fi sîlit și o țel la început! Este absolut necesar ca problema alcoolului în mediul

sportiv să fie privită cu cea mai mare seriozitate, mergîndu-se pînă la interzicerea lui cu desăvîrșire.

O asemenea interdicție este în total acord cu principiile sportului amatorial și orice responsabil sportiv trebuie să o aplice activului său. De asemenea, este necesar ca la banchetele sportive să se renunțe cu desăvîrșire la prezența alcoolului. Desigur că, bălăia oficială împotriva acestui prim dușman al sportului de performanță este total ineficăc atunci cînd sportivul a lăsat în raza controlului, dar acesta trebuie singur să aleagă între medalii, onoruri sportive și sticla de băutură. De sinceritatea alegerii depinde cariera sa”.

VIITORUL BASCHETULUI FRANCEZ

În ultimul său număr, revista „SPORT & PLEIN AIR” editată de organizația sportivă muncitorească din Franța - F.S.G.T. - ridică problema utilizării jucătorilor străini în echipele de baschet din această țară.

Finalistă la Jocurile Olimpice din 1948 (Londra), echipa de baschet a Franței lipsește de la turneul final al Olimpiadei deoarece a fost desființată 20 de ani mai tîrziu. Referindu-se la acest eșec, R. Busnel - președintele federației - a declarat în noiembrie 1968: „Nimic nu va fi neglijat pentru a asigura prezența Franței la München”. Întrucît rezultatele elitei sînt criticele unice de referință pentru a judeca progresele realizate, să vedem unde ne aflăm după trei ani de zile.

Redresare!... Rezultate spectaculoase!... Franța și-a recîștigat locul!... spun unii. Să vedem însă dacă este așa, care este politica preconizată și ce ne poate aduce ea.”

În legătură cu aceasta, „Sport & Plein Air” consideră că măsurile adoptate „compromit foarte grav dezvoltarea baschetului național. A-

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Revista admite că din punct de vedere al spectacolului obiectivului a fost atins: „se interesează televiziunea, spectatorii umplu țăriș și stăle. Dar ce devine baschetul ca sport?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom ajunge?”

Concluziile care constituie răspunsul la această întrebare nu sînt de loc liniștitoare pentru baschetul francez. Nu se mai acordă atenție formării tinerilor „pentru că o echipă din campionatul național nu poate rezista decât dacă își cumpără unii jucători străini”. Și revista precizează: „Cu doi americani într-o echipă de cinci, ceilalți trei jucători se văd reduși la rolul de a pasa sau de a asigura apărarea, iar juniorii stau pe tușă. „Echipa actuală a Franței se bazează pe juniorii de acum 4-5 ani. Dar peste cinci ani unde vom aj